

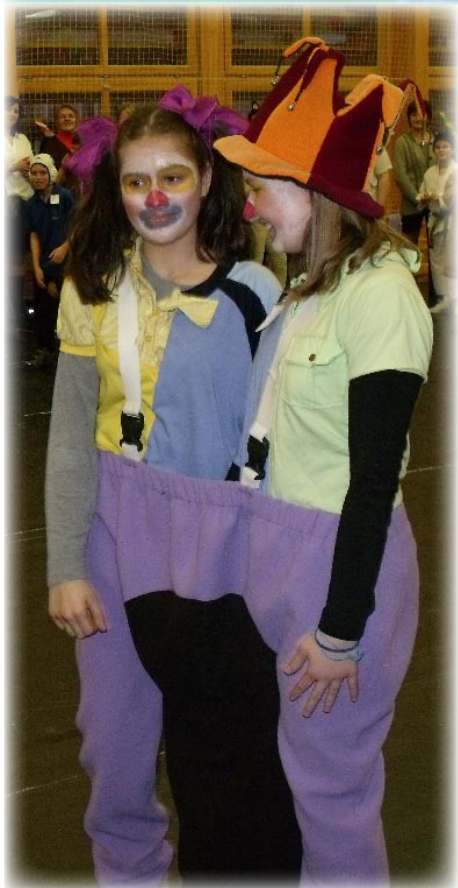

M A G

Mindennapok Gardonyiban

www.gardonyi.eger-sulinet.hu/iskolaufjsag

VI. évf. 5-6. sz. 2012. jan. - febr.

FARSANG
2012

JANUÁR

3. Az első tanítási nap a 2012. évben.

13. Félévértékelő osztályozó konferencia.

13. A szorgalmi idő első félévének utolsó napja. (20-ig a félévi bizonyítványok kiosztása.)

14. Félévértékelő osztályozó konferencia.

Néhány adat iskolánk félévi eredményeiből:

Iskolánk tanulmányi átlaga 789 elbíralt diák teljesítménye alapján: 4,16. A legjobb átlagot elért osztályok a következők:

Nyolc – illetve kilenc – évfolyamos osztályok között 5.C: 4,70.

Két tanítási nyelvű gimnáziumi osztályok között a 12.K: 4,73.

A többi gimnáziumi osztályok között a 12.C 4,33.

Szakközépiskolai osztály között a 10.E 4,21.

Abszolút sorrendben a következő osztályok sorolhatók a legjobbak közé:

1. 12.K: 4,73
2. 5.C: 4,70
3. 10.K: 4,52
4. 9.K: 4,40
5. 11.K: 4,33

Kitűnő tanulók száma 59 fő. (Ebből az 5.C osztályban 12,; a 12. K osztályban 8fő)

A magatartás átlaga: 4,65 (Példás 541, jó 219, változó 24, rossz 5 fő); a szorgalom átlaga 4,05 (példás 253, jó 372, változó 115, hanyag 49 fő). A félév során nem hiányzott 110 tanuló. (A szerk.)

23. Nyílt nap a kilencévfolyamos képzésbe jelentkezők részére.

A szép számmal megjelent szülőknek Varga B. János igazgató úr tartott előadást és válaszolt a kérdésekre.

30. Kisgimnazisták nyílt napja.

A második nyílt napon a megjelent diákoknak és szüleiknek óralátogatásokra adtunk lehetőséget az 5. C osztályban. Így részt vehettek *Kis Sarolta* és *Koszeicz Krisztina* tanárnő angol nyelvű, *Kádár Judit* tanárnő francia nyelv óráján. De megtekinthették vendégeink *Ballagóné Csernyák Éva* történelem, *Feketéné Kovács Ildikó* latin nyelvű óráját is. Magyar nyelvű órát tartott *Barnáné Fekete Mónika* és *Tóthné Török Anna* tanárnő, míg a matematika órát tartott *Pótáné Márton Mária* és *Prázmári Éva* tanárnő. Az órák közötti szünetekben a tanárnők és a diákok szívesen válaszoltak a megjelentek kérdéseire is.

21. Egységes írásbeli felvételi vizsga a 8. osztályos tanulók részére.

26. Szülői értekezlet.

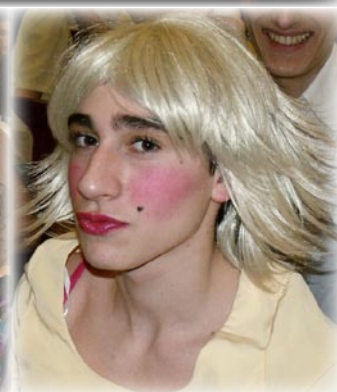

FEBRUÁR

2. „karnEvál”, azaz az E-sek bulija.

Ha karnevál, akkor reneszánsz, s Mátyás király visegrádi palotájában udvari bolondot választottunk. Veronában a szerelmesek komédiáját láthattuk, de voltunk egy reneszánsz iskolában, ahol a diáknemzet forrongott, de aztán jött a mindent eldöntő MaffiÉ.

Aztán az 9.E-sek esküdöztek, s pár órát még táncolhattak is a földszinti tornateremben.

9. A C osztályok farsangi vigassága.

A 11.C osztály és „kormányzója”, dr. Szabóné Kállay Ágota által összeállított programban volt többfordulós, „nem ortodox” vetélkedő, karaoke és disco. Mindenesetre a vigadozó CD osztályok tanulói jól szórakoztak. Eről tanúskodnak a fényképek is.

14. Valentin nap - az A-sok bulija.

A díszteremben az osztályok műsoraiban a párkapcsolatokról volt szó sok humorral. A földszinti tornateremben a 11.A által a 9.A osztálynak készített vetélkedőben már nem szerelemről volt szó. Aztán az utolsó órában volt még disco is, de erről már nem készültek fényképek.

16. A farsangi bál.

A DÖK szervezte azt a hetet, amelyben volt zenei hét vetélkedővel (a 11.C nyerte meg a 10.000 forintot), tankönyv-börze és jelmezes bál. A kicsik zsűrije több témában adott ki helyezéseket, ezért csak az első helyezettek nevét közöljük.

Egyéni kategória 1.díj: Kurtán Zsombor (6.C) mint „lego”.

A csoportos kategória 1. helyezettje Fuksz Laura és Dorkó Dorottya (5.C) mint „bohócok”. (A címlapon.)

A legviccesebb kategória 1. helyezettje Bóta Zsolt Richárd és Benke Balázs (6.C) mint „csövesek”.

A legaranyosabb kategória 1. helyezettje Rácz Gergő (7.C) mint „Nagy Ő”.

A legkreatívabb kategória 1. helyezettje Lukács Norbert, Sasvári Dávid és Veres Botond (5.C) mint „Heves Megyei Hírlap”.

A nagyok között hagyományosan két kategória volt. A csoportos kategória első helyét, és „The Beatles” kapta. Darvai Veronika, Czipó Bernadett, Lőrincz Lili, Tóth Ilona (9.A) Ők aztán el is énekelték a „Yesterday” klasszikust, a törött kezű gitáros (Bisztriczky Zoltán tanár úr) kíséretében. Az egyéniben Hermann Johanna (12.C), mint „gésa”; Besenyi Norbert (12.A), mint „Szellemirtó” lett a győztes. (Kár, hogy a jelmezben megjelent tanárokat nem díjazták. Sebaj - gondoljuk, - majd talán jövőre!)

Az eredményhirdetés után aztán kezdődött a bál, a zenét az AfroBand szolgáltatta. Mértékadó vélemények szerint a bál nagyon jó hangulatban telt el.

FarSang

A farsang Magyarországon vízkeresztől (január 6.) a húsvét vasárnapot megelőző 40 napos böjt kezdetéig tart, azaz "húshagyó kedden" fejeződik be, és a "hamvazó szerda" követi.

A farsang zajos mulatságait egy ősi hiedelem hívta életre. A középkorban azt hitték az emberek, hogy a tél utolsó napjaiban - amikor rövidek a nappalok és hosszúak az éjszakák - a Nap elgyengül, és a gonosz szellemek életre kelnek. Vigalommal, jelmezes karneváli felvonulással, boszorkánybábu elégetésével akarták elűzni ezeket. Egyes helyeken tüzes kerekeket görgettek, mert azt remélték, hogy a földi tűz segíti a napot, hogy újra erőre kapjon. Eleinte azért öltöztek ijesztő jelmezekbe, hogy elűzzék a halált, a rosszat és

a hideget. Az első maskarások halottas menetet utánozva masíroztak.

A farsang elengedhetetlen velejárója a farsangi fánk. Hazánkban a fánk-sütés szokása a Dunántúlról terjedt el, hogy a vízkeresztől hamvazószerdáig édességgént az asztalra kerülhessen ez a finom nyalánkság.

Hozzávalók:

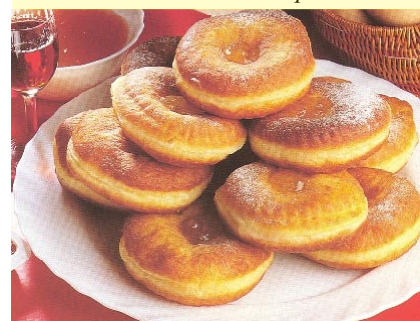
50 dkg liszt, 6 dkg olvasztott Rama margarin, 5 dkg porcukor, 5 tojás sárgája, 5 dkg élesztő, 2 dl tej, csipet só, kb. 1 liter étolaj a sütéshez

Elkészítés:

Langyos tejben az élesztőt felfuttatjuk. Egy tálba tesszük a lisztet, ráöntjük az élesztős tejet, hozzáadjuk a tojás sárgákat, sót, az olvasztott margarint, a cukrot. Fakanállal összekeverjük, utána kiborítjuk, és sima tésztává dolgozzuk. Meleg helyen a duplájára kelesztjük.

Kinyújtjuk ujjnyi vastagra, kiszaggatjuk. 10-15 percet pihenni hagyjuk. Az ujjunkat nyomjuk bele a fánk közepébe, mélyedést készítve. Közepes forráságú olajba helyezve a fánk lyukas fele legyen alul, és tegyük rá fedőt, kb. 1 perc után vegyük le a fedőt, fordítsuk meg a fánkokat, és 0,5-1 perc alatt hagyjuk aranybarnára sülni. Szalvétán csepegtessük le az olajt. Jó étvágyat!

Fülöp Alexandra

NAGYBÖJT

22. Hamvazó szerda – Szentmise a kollégistáknak.

A prédikációban dr. Ternyák Csaba érsek atya a következőkre hívta fel a fiatalok figyelmét:

Hamvazó szerdán az a különlegessége a liturgiának, hogy nincs bűnbánati szertartás, pedig a legnagyobb bűnbánati időszak kezdődik az egyház életében, amely egészen húsvétig tart. Hamut hintünk a fejünkre, ez a bűnbánatnak a gesztusa. Nem szóval valljuk meg bűneinket, hanem ezzel. A nagyböjti és a hamvazó szerdai cselekedeteinknek jelentőségét akkor értjük meg, ha mindezt húsvét fényében szemléljük: arra való előkészületünk gyanánt, hogy mi is Krisztussal meghalva a bűnnek új életre támadjunk. ... „Porból lettünk, és visszatérünk a porba” – a por bekerül a liturgiába pontosan úgy, mint más hasonló alkotó elemei az univerzumnak: mint a víz, a bor, az olaj, mind, mind alkalmat adnak arra, hogy kegyelmet közvetítsenek, hogy segítsenek a megújulásban. A por, a hamu különösen elgondolkodtat bennünket, és eszünkbe juttatja azt, hogy a mi emberi valóságunk két elemből áll: testből és lélekből alkotott meg minket az Isten. És a testi mivoltunknak nemcsak szimbóluma, hanem igazi valósága az, hogy porból vagyunk és porrá leszünk. Ugyanakkor azonban tudjuk azt, hogy mi sokkal többek vagyunk, mint csupán a por és hamu, mert van bennünk valami, ami a teremtet világ fölé emel bennünket, ami az isteni képiségünket hordozza: a lelki valóságunk. Ez képes arra, hogy uraljon bennünket: testben megjelenő valóságunkat a szellemünk és akarunk. Testünk rosszra hajló, sokszor a bűnnek a forrása. Ezt megtapasztalhatjuk magunkban, de megtapasztalhatjuk másokban is, amikor egy bűnnek éppen mi vagyunk a szenvedő alanyai. De nemcsak a testi lehet a bűnnek a hordozója, mert a szellemünk is megfertőződött, és rosszra hajlóvá lett az ősbűnnek a következtében. Ezért az Úristen az akaratot adja számunkra azzal, hogy mi ennek segítségével az Istenhez akarunk tartozni, el akarjuk fogadni az

által felkínált üdvösséget. ... Ennek a nagyböjtnak is ez a nagyszerű üzenete számunkra, lehetőséget kaptunk arra, hogy fülön csipjük saját magunkat. ... „Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életet adja barátaiért.” – erre tanított minket Jézus. Tőle a szeretetet tanuljuk meg. És ebben az univerzumban éppen mi, emberek vagyunk képesek arra, hogy tudatosan szeressünk. Isten kegyelmével a bűnös emberből szent lehet. Aki Krisztussal hal meg, az Krisztussal életre is kel. Mit érne a mi hitünk, ha Krisztus nem támadt volna fel? De Krisztus feltámadt, és vele együtt mi is feltámadunk. Ez az a nagy örömhír, az a nagy üzenet, amely legyőzi a pornak a hatalmát.

23. A kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja. Emlékeztetni hívtuk meg iskolánkba dr. Jeszenszky Iván urat, aki családjával megjárta a Hortobágyot.

1945-ben születtem Szegeden, és 1952-ben kitelepítettek Szegedről Debrecen mellé, a

Hortobágyra. 12 munkatáborot állítottak fel, és ott voltunk. 1955-ben Szegedről megint marhavagonokba raktak, és áttelepítettek Jugoszláviába, ahol 10 évig éltünk, de onnét is tovább kellett mennünk, és Svájcban kötöttünk ki. Svájcban megnősültem (3 gyermekünk van), és 1999-ben azzal a tervvel jöttünk vissza Magyarországra, hogy a gyermekeink megtanuljanak magyarul.

A tankönyvek sajnos hiányosak, kevés adatot tartalmaznak a kommunista diktatúráról. A kitelepítés ráadásul nemrég még tabutémának számított Magyarországon. A zárt kényszermunkatáborba való elhurcolás valójában nem is kitelepítés, hanem deportálás. Akiket kitelepítettek pl. Budapestről, azokat a környező falvakba vitték, és nem kerültek állandó rendőri felügyelet alá, hanem egy családhoz szállásolták

el őket, és hetente egyszer kellett jelentkezniük a rendőrségen. A deportáltakat azonban családotul hurcolták el, ingó és ingatlan vagyonukat elvették, azt többet nem is kapták vissza, és a rendszerváltásig megőrizték, harmadrendűek voltak a társadalomban.

A II. világháború után Magyarországon a hatalomra kerülő kommunista egy társadalmi osztály teljes megsemmisítését, likvidálását készítették elő, beleértve a vidéki parasztságot, kulákságot, a gazdálkodó réteget, a haza kenyéradóit is. Ahhoz, hogy senki ne érezze magát biztonságban, párttagokat és munkásokat is elhurcoltak. Ebbe a precízen kiszámított és megfontolt tervbe integrálódott a szovjet mintára felállított 12 hortobágyi zárt kényszermunkatábor is.

Gyakran éjjel jöttek a katonák, és hurcolták el a családokat. A táborba szállították őket. A személyes papírjaikat, igazolványukat elvették és megsemmisítették, a hatalomnak ez a fortélyos cinizmusa egyértelműen tudatta áldozataikkal, hogy személyükről és létszámukról tartóik senkinek nem kötelesek elszámolni. Életfogytig ott fognak maradni, akik viszont jól viselkednek, szorgalmasan dolgoznak, élmunkát végeznek, 15 év múlva a zárt tábor területét olykor elhagyhatják.

Istállókban, hodályokban laktak embertelen körülmények között, itt ugyanis az emberi élet nem számított értéknek. A megérkezésükre kellett a

foglyoknak az istállókat kitakarítani: a félméteres trágyát kézzel hordták, és aznap este már ott kellett aludniuk. 25 négyzetméteren kb. húszan zsúfolódtak össze embertelen körülmények között. Hemzsegték a patkányok és az egerek, őrséget kellett éjjel felállítani miattuk, hogy meg ne rágják az alvók fülét, ahogy ez például egy kisbabával megtörtént. Dolgoznia kellett minden fogolynak: a kisgyermeknek is, az öregeknek és betegeknek is. A cél csak a foglalkoztatottak kemény dolgoztatása volt, az eredmény viszont egyáltalán nem számított. Nyugat-Európa tudott a deportálásokról, de nem volt bizonyítékuk az erőszak alkalmazására, mert a magyar kormány hivatalos közleménye szerint a kitelepítettek kérésére történtek az elkülönítések, mivel nem érezték magukat biztonságban a helyükön.

1953 után, az amnesztia-rendeletet követően lassan feloszlatták a munkatáborokat. A közkegyelmi intézkedések 748 ezer személyt érintettek, akik kizárólag politikai okokból váltak üldözötté. Ha ehhez hozzáadjuk a közvetett módon érintetteket, a családtagokat is, mivel ők is un. „fekete listára” kerültek, így az áldozatok száma kb. 3 millió fő lehetett. Sajnálatos, hogy mindazok, akik a kényszertáborokban Magyarországon éltek át ezt a sok szörnyűséget, még ma is elszigeteltséget éreznek: hiányoznak a történelemből. Őket még mindig nem rehabilitálták. Ez a jelennek és a közeljövőnek a feladata.

24-25. Szóbeli felvételi vizsgák.

Az iskolánk által felkínált 7 képzési formára a két napon összesen 228 tanuló felvételizett. A felvételi eljárás befejezése 2012. április 11-e, a beíratkozás pedig 2012. június 27-29. között lesz.

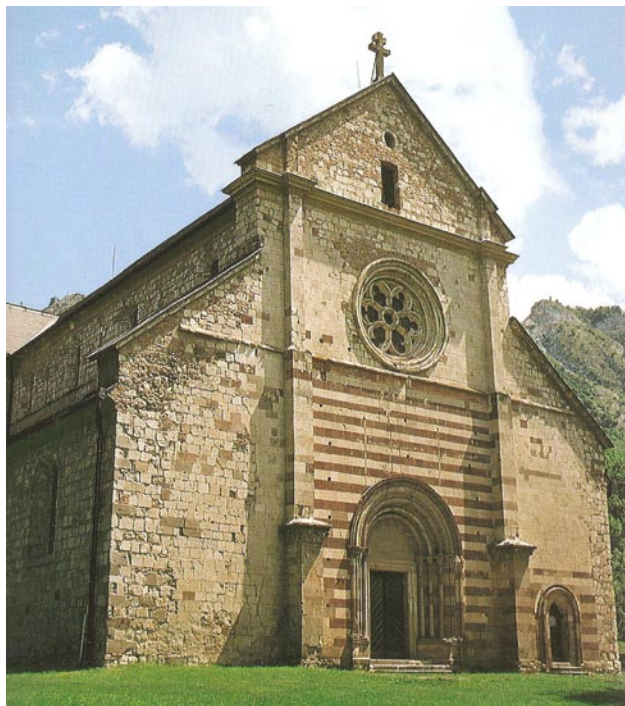
S egy üzenet a sikeresen felvételizetteknek: „Mi már várunk benneteket!”

Az elnéptelenedés és az újrakezdés főlejtén

A középkori ciszterci monastorok életéről nagyon kevés feljegyzés maradt. A szerzetesek fennmaradt nevei alapján úgy látszik, hogy főleg francia szerzetesek éltek a monastorokban. 1357-ben Seifried reini apát végiglátogatta a szerzetesi helyeket, Péterváradon, Kercen és Szepesen talált 12 szerzetest, a többi apátságban kevesebben voltak. 1480-ban Mátyás kérésére a generális káptalan utasította a német apátokat, hogy a magyarországi monastor felélesztésére küldjenek teljes konventet és apátot. A felújított apátságok között volt Pilis, Pásztó, Szentgotthárd, Borsmonastor, valószínűleg Zirc, Bélháromkút és Pétervárad. A nagy távolság miatt a magyarországi apátságoknak három évenként kellett megjelenniük a generális káptalanon, a kerci apátnak csak öt évente. 1199-ben az acey-i apát járt Pilisben, 1296-ban és 1298-ban a troisfontaines-i apát Péterváradon. A vatikáni levéltárak szerint a 13. században a királyi alapítású monastorok apátjai gyakran kaptak pápai megbízatásokat.

Az épületek közül csak a bélháromkúti templom és a kerci szentély maradt meg. Ásatások során ismerhettük meg a zirci, pilisi, szentgotthárdi, kerci, toplicai, vértskeresztúri, bélháromkúti, pásztói apátság alaprajzát és méreteit.

Zirc, Pilis, Kerc és Toplica apátságának templomai voltak a legnagyobbak: 56 méter volt a hosszuk. Megmaradt Borsmonastor, Veszprémvölgy levéltára, Toplica leveleskönyve.

Az élet a monastorokban rendi előírás szerint folyt, lelkipásztori munkában a szerzetesek nem vettek részt. Vélhető tehát, hogy már a török megjelenése előtt 7 monastor az elnéptelenedés szélére jutott. A pusztulás folyamatát bevégezte a 16-17. század. Keresztúr, Cikádor, Kerc, Ercsi, Pétervárad, Egres, Zágráb, Toplica elnéptelenedett és egyházzogilag is elveszett a Rend számára. Borsmonastor és Ábrahám javait az Eszterházyak szerezték meg. A veszprémvölgyi apácák, a pornói, a szepesi (savniki), a gotói, a bélháromkúti apátság javait az uralkodók jezsuita kollégiumok és más egyházi intézmények eltartására rendelték. S így csak 4 apátság maradt, amelynek a birtokjogát a Rend visszaszerezhetette: Zirc (1660), Pásztó (1702), Pilis (1712), Szentgotthárd (1734).

Nezori Flórián velehardi apát kapta meg a pásztói és pilisi apátságot. Az utóbbit nem sikerült birtokba venni, a pásztói birtoknak igen csekély volt a jövedelme. Robert Leeb heilingenkreutzi apát kapta a szentgotthárdi apátságot, ahol 1740-79 között felépítették az új kolostort és templomot, de a teljes konventet nem sikerült létrehozni.

1538-ban János király Podmaniczky Jánosnak és Rafaelnek adta a zirci apátságkegyúri jogát. Majd Thury György, Palota védője lett a birtokok ura 1568-tól, akitől testvérei megörökölték a területet. A háborús időben a monastor elnéptelenedett. Az apáti címet 1609-ben Monoszlay Mihály győri kanonok kapta a királytól, 1647-ben pedig Héderváry János pozsonyi kanonok lett az apát, aki 1659-ben lemondott e címéről a lilienfeldi apát, Kolweiss Máté javára. 1660-ban a lilienfeldi apát kinevezte Újfaluassy Márton zirci apátnak, amit I. Lipót megerősített.

Újfaluassy 1666-ban és 1676-ban pert nyert a Thury családdal szemben, de 1678-ban a zirci apátot Gyulakeszi táján portyázók megölték. Az új apát, Sigismund Braun miután látta, hogy Zirc feltámasztása megterheli a lilienfeldi anyagi erőit, megkereste a szilészi Heinrichau (Henrykóv) apátját, Heinrich Kalertet. 1699-ben a két apátság megegyezett az átvételről, melyet a király 1700-ban szentesített, így 1814-ig a heinrichau apátok egyben zirci apátok is voltak.

A Magyarországra érkező ciszterciek 1726-ig Pápán laktak. Gregor Regnard apát ekkor bízta meg Athanasius Witwert a templom és monastor épületének tervezésével, és 1733-ra a kolostort, 1745-re pedig a templom épült fel a régi kövek felhasználásával, a régi helyétől 80 m-re nyugatra. 1750-ben érte el a konvent a 12 főt, s 1752-ben szentelte fel a veszprémi püspök a templomot. A birtokon lévő 20 „falu” fele zálogban volt, s így csak 10 falut sikerült birtokba venni, amelyek közül több is lakatlan volt. Először német telepéseket hoztak, aztán templomokat és majorságokat építettek. Több környező, nem a ciszterci birtokon lévő faluban is a szerzetesek lelki gondozást végeztek, s Veszprémben tanítást vállaltak. Ezért nem oszlatta fel II. József a zirci kolostort. A konvent létszáma elérte a 28-at, s 1792-ig békében éltek egymás mellett a német és magyar szerzetesek. Ekkor a magyar rendtagok azt kívánták, hogy a zirci konvent maga válasszon perjelmet. Konstantin Gloger apát a magyar Szabady Lászlót nevezte ki perjelnek. A helytartótanács azonban a függetlenségi törekvések mögé állt, s 1803-ban a kinevezte Dréta Antalt perjelnek, s a heinrichau apát minden jogától megfosztotta Zirc felett. A porosz kormány 1810-ben feloszlatta az apátságot, az apát 1814-ben bekövetkezett haláláig viselhette a zirci apáti címet.

A cikk írásához felhasználtam Lécai Lajos: Ciszterciek, Szent István Társulat, Bp. 1991. című munkáját, valamint Hervay F. Levente-Legeta László-Szacsvay Péter: Ciszterciek, Mikes Kiadó Bp., 2005.

KO

Hollandia - Ahogy senki sem ismeri...1.

Barkóczy Dávid, 12.A. osztályos tanuló vagyok. Az elmúlt nyárom abban a szerencsében volt részem, hogy Hollandiában tölthettem több mint 2 hetet. Élményeimet szeretném most az iskolaiújság olvasóival is megosztani. Úgy gondolom, hogy a magyar ember ismeretei Hollandiával kapcsolatban igen hiányosak. Mindenki jól ismeri az Egyesült Államokat, Franciaországot, Németországot, Nagy-Britanniát, de mi a helyzet ezzel az ugyan kis területű, de rendkívül sok érdekességet és titkot magában rejtő országgal? Beszámolómban szeretném megcáfolni azt az állítást, mely szerint Hollandiában a már jól ismert szélmalombokon, tulipánföldeken és a sajt piacokon kívül semmi más megtekintésre érdemes látnivaló sincs. Megpróbálom bebizonyítani, hogy nem kell nagy távolságokra mennünk, más kontinensre utaznunk azért, hogy egy tőlünk különböző felfogású és lelkületű népet megismerjünk. Szerintem nincs annál izgalmasabb dolog, mint egy idegen kultúra vagy ország felfedezése. Szeretném az olvasókat utazásom főbb állomásain végigkalauzolni, s saját élményeimen kívül néhány az országgal kapcsolatos, hasznos és érdekes információt közölni. Remélem, ezzel mindenki szívéhez közelebb hozhatom ezt a tengerrel örökös harcot vívó népet, s vonzó úti céllá tehetem országukat.

Végre érkezett a várva várt nap...

Június végén már nagyon izgatott voltam. Az előtte való hónapokban elkezdtem a társalgás szintjén hollandul tanulni, s már nagyon szerettem volna megtudni, hogy sikerül-e vele érvényesülnöm, ha arra kerül a sor. Hollandiába (Nederland) az ott élő rokonaim által jutottam el. Július 6-án

korán reggel a családom kíséretében a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérrel indultam. Kb. 2 órás út után landolt a gép Európa második legnagyobb repülőterén, Schipholon a holland fővárosban, Amszterdamban, onnan Rotterdamba indultam.

Az elkövetkező két hétben az ország szépségeinek és érdekességeinek felfedezésére indultam.

Rotterdam, Európa legnagyobb kikötője

Mivel vendéglátóim a Maas folyó partján elterülő Rotterdamban élnek, ezt a várost barangoltuk be először. Első állomásunk a 2. világháborús bombázásokat is túlélő óváros, Delfshaven volt, ahol az egész várost behálózó csatornák mentén több száz éves régi épületeket, lakó- és kereskedőhajókat, illetve szélmalomokat láthattunk.

Ezt a városrészt elhagyva egy teljesen más környe-

zetben találtuk magunkat. A háború után a város e része gyorsan fölépült. Találhatunk itt hatalmas felhőkarcolókat és egyéb igen érdekes, modern épületeket, mint a hattút formázó Erasmus-hidat (Erasmusbrug), a gyönyörű kilátást biztosító Euromast tornyot és a rendkívül különleges látványt nyújtó kockaotthonokat (Kubuswoningen), illetve ceruzaházat. A város szélén elhelyezkedő Europort sokáig a világ legnagyobb kikötője volt, mely ma is hatalmas teherforgalmat bonyolít le.

Rotterdami körutunk legizgalmasabb része kétségtelenül a helyi Diergaarde Blijdorp állatkert és az egész Európában egyedül álló óceánium volt. Az állatkertben legjobban a zsiráfok, a fókák, a pingvinek, a kenguruk, az elefántok és a százötven éves óriásteknősök tetszettek. Az óceániumba belépve hihetetlen látvány fogadott minket. Egy hatalmas akváriumban kialakított üveg folyosón végighaladva az óceánban előforduló összes élőlényrel találkozhattunk „testközelből”, s nem volt ritka az sem, hogy az igen veszélyes állatok – cápák, rájak, polipok, piráják – csak néhány centiméter választott el. A félelmetes ragadozók kívül a legkülönbözőbb halakat és tengeri csillagokat is közelebről szemügyre vehettük.

Delft, a porcelán és az ostya városa

Rotterdam nagyvárosi forgataga után a közelben lévő Delftbe látogattunk. Ugyan kevesebb látnivaló akad itt, mint a többi városban, de kétségtelenül ez a hely volt számomra a leginkább magával ragadó.

A csatornákkal szabdaltnak hangulatos utcákon kóborolva megcsodálhattuk a tipikus holland épületeket, s egy kis

ajándékboltba betérve kedvünkre válogathattunk a várost híressé tevő kék porcelánból készült tárgyakból. Természetesen a másik helyi nevezetességet, a karamelles ostyát sem hagytuk ki. Tudnunk kell, hogy Delft a holland királyi család temetkezési helye, s szinte a minden tagja itt nyugszik. Lehetőségünk volt betérni az Új Templomba (Nieuwe Kerk), ahol többek között láthattuk Orániai Vilmosnak, a „holland haza atyjának” sírját is. Mint a legtöbb holland templom, a delfti is a református egyház felügyelete alá tartozik, de az egyszerű, fehér falak miatt biztosan kárpó-

tolnak minket a gyönyörű festett üvegablakok, amelyeket a háború idején eltávolítottak a helyükről, így mentve meg őket a pusztulástól.

Amszterdam, az „észak Velencéje”

Az igazi holland fővárost, Amszterdamot a rengeteg

csatorna miatt szokás az „észak Velencéjének” is nevezni. Egy városnéző vízibuszon mi is végigutaztuk az egyik leg-híresebb vízi utat, a Prinsengrachtot.

A város főterére érve (Damplein) megismerkedhettünk a hatalmas királyi palotával és az Új Templommal (Nieuwe Kerk), a királyi család koronázási és esküvői szertartásai-nak színhelyével.

A turistákkal teli teret elhagyva a Van Gogh Múzeumba, majd a Rijksmuseumba látogattunk, ahol megtekintettük a nagy flamand festők – Van Gogh, Rembrandt, Vermeer - féltve őrzött munkáit, s csak hogy a leghíresebbeket sorol-jam: Napraforgók, Van Gogh szobája Arles-ban, Őnarckép, Éjszakai őrjárat. A nyugalmas múzeumlátogatás után a vi-

lág híres amszterdami virágpiac (bloenmarkt) nyüzsgő, szí-nes forgatagába csöppentünk, ahol minden Hollandiára jel-lemző jellegzetességet megvásárolhattunk. Természetesen beszereztünk néhány egészen különleges tulipánhagymát, a kihagyhatatlan fapapucsot, fatulipánt és sok más ajándék-tárgyat. Meg kell azonban jegyezni, hogy itt a virágpiacon bizonyos drogok is kaphatók, hiszen egyes kábítószer-ek árusítása legális az országban. A tévhitekkel ellentétben azonban Hollandia nem veszítette el a kontrollt, Amszter-damban nem burjánzik a drogbűnözés, a holland törvények egy sajátos és igen sikeres drogpolitika jegyében szület-tek, melynek eredményeképpen az országban egyre kisebb mértéket ölt a drogkereskedelem és a drogfogyasztás. A fővárost vasúton elhagyva még kívülről megnéztük Hol-landia legnagyobb stadionját, amely az ArenA nevet kapta. A sportcsarnokot a híres Ajax labdarúgócsapat használja.

(Folytatjuk a következő számban)

Az Aszklepiádész téli programja

Hóvá válik az ész, játszik az eszme most.
Punccsá olvad a jég, bódul az agyvelő.
Púpok dombja helyük, rajta utaznak el...
Hogy vonz télen a szív-erő!

Porcukros lesz a könyv, hó földi lényegét,
mézes lett a betű, dobban a tinta-ív.
Mennyek szállnak alá, második így agyunk,
szívünk fénnyé magába hív.

Zöldös Konrád 11.E

Tévedni emberi dolog!

Megszülettem 1994. május 3-án. Édesanyám Balogh-né Nagy Petra, édesapám Balogh István néven ismert. Már óvodás koromban rá kellett jönnöm, hogy az élet nem min-dig fenékig tejföl. Apukámnál senki mást nem szerettem jobban, (esetleg csak anyukámat) de édesapám nem úgy viszonyult hozzám, ahogy vártam. Mindig is fiút szeretett volna, a nevem ezért is lett Viktória, mert ha a másik nem-be születek, Viktornak hívnának. Sokat harcoltam, hogy végre észrevegyen, érezzen irántam valamit, de tízéves koromban elbuktam. Tehát eddig a pontig történt egy téve-dés: tévedtem, hogy képes vagyok megszerettetni magam a „biológiai apukámmal”. Aztán a szüleim – nem miattam – elváltak. Tévedtem abban is, hogy a válás után hiányozni fogok neki, és fel fog keresni, mert rájön, mégis szeret en-gem. Ezután lassan, de biztosan eljött a tizenkettedik élet-éve. Szorosabbra fűztem kapcsolatomat édesanyámmal, s „kaptam” tőle egy nevelőapukát Kis Péter személyében. Jó volt látni, – most is jó – hogy mennyire boldogok együtt, de ismét tévedtem, az új „papám” nem nyílt meg előttem könnyen, ezért én sem voltam képes közeledni felé az első két évben. De aztán telt az idő, eljártunk túrázni a köze-li erdőbe, ezáltal szorosabbra fonódott a kapcsolatunk, s mindaddig a pontig nőtt, míg karácsonykor azt az ajándé-kot kapta tőlem, hogy apának szólítottam. Azt hittem, vég-re érezni is fogom, mit jelent az, hogy apa, de tévedtem. Összeházasodtak anyukámmal – anyukám most Kis Petra –, és megszületett a tesóm. Láttam, hogy milyen egy hím nemű szülő, s ez volt a baj, csak láttam. Lassan teljesen ki-szorultam a családból. Tévedtem abban is, hogy anyukám olyan, mint aki a fejemben létezik. Nem Ő a legjobb em-ber a világon!!! De akkor ki a példaképem???... Tévedtem, hogy olyan barátaim vannak, akikre számíthatok. Termé-szetesen, ha gondom volt, van, süket fülekre leltam!

Ezek szerint mindenkiről tévedtem. Az egész világról. Sajnos a naiv énem még él bennem, reménykedik is, hogy a jövőben jobb lesz. A tévedések arra szolgálnak, hogy for-málják az embert. Igazából nekem most már így jó, meg vagyok elégedve magammal – természetesen van még mit formálni rajtam – lassan tizenhét évesen. Ha elérem a kitűzött célokat ilyen tapasztalatok ellenére, még meg is fogom köszönni mindenkinek.

NINA

Névjegy 1.

Árvainé Kovács Krisztina tanárn

Mióta tanít a Gárdonyiban?

1997 óta dolgozom az iskolában. Büszke vagyok rá, hogy pályakezdőként két végzős osztályt is kaptam. A bizalmat-úgy gondolom-sikerült meghálálnom az eredményes érettségivel.

1998-tól osztályfőnök is lettem, bár ezt az osztályt nem vittem végig, mert 2000-ben megszületett az első, 2003-ban a második kislányom.

Miért a történelem és az ének szakot választotta?

A zene végigkísérte eddigi életemet, a 2. számú gyakorló általános iskola ének-zene tagozatán végeztem el az általános iskolát, majd a Dobó István Gimnáziumban ének-zene tagozaton érettségiztem. Iskolánk tanulójának is szeretném átadni a közös éneklés élményeit, ezért szervezem és vezetem a „Kicsinyek kórusát”. Minden érdeklődő diákot szeretettel várok a kórusban. A zene mellé a történelmet azért választottam, mert megszerettem ennek a tantárgynak a logikáját, emberközpontúságát. Így a főiskola mellett Szegeden elvégeztem a JATE történelem szakát is.

Milyen osztályfőnöknek lenni? Milyen plusz munkával jár?

Úgy gondolom, az osztályfőnöknek sokrétű a feladata. Fontosnak tartom, hogy a különböző helyekről érkező fiatalokat egy közösséggé fogjam össze.

Olyan osztályközösségeket szeretnék kialakítani, amelyben a tagok jól érzik magukat, a diákok gyakorolják a másik elfogadását, megismerését. Sajnos azt tapasztalom, hogy az internet világában a személyes kapcsolatok leszűkülnek, egyre nehezebben tudunk egymással kommunikálni. Ez ellen is tudunk tenni az osztályban.

Szeretném a diákokat megtanítani arra, hogyan legyenek kiegyensúlyozottak, vidámak, hogyan tudjanak eligazodni a világban. A mindennapok önfeloldott örömeit vidámságát szeretném átadni, még ebben a „nehéz”, gazdasági válsággal tűzdelt világban is.

Nagyobbik lánya Adél, ebben a tanévben itt kezdte az iskolát. Hogyan érzi magát a Gárdonyiban?

Adél nyitott, könnyen barátkozós lány, ezért is nagyon várta az új iskolát, az új osztályt. Könnyen beilleszkedett, sok új barátja van. Szorgalmas is Adél, így a tanulással sincs problémánk. Igaz, hogy magasabbak a tantárgyi követelmények, mint az általános iskolában de a kezdeti nehézségeket osztályfőnöke, Kádár Judit tanárnő és a szaktanárok segítségével hamar sikerült leküzdeni. Szerintem az osztály tanulói is ügyesek, szorgalmasak.

Általános adatok:

Kedvenc étel: Főleg gyümölcsök, zöldek. Nincs egy olyan, amit kiválasztanék, inkább azt mondanám, mindent szeretek, ami egészséges. Fontosnak tartom a rendszeres sportot is.

Kedvenc város: Fiatal kori élményeim miatt Szeged és Párizs.

Kedvenc ország: Magyarország, ez nem lehet kérdés.

Kedvenc állat: Kutya, de okos legyen!

Kedvenc zeneszerző: A romantikus korszak zeneszerzői: Liszt Ferenc, Verdi, de a hangulatától függ, Bach és Vivaldi zenéit is nagyon szeretem.

Kedvenc színész: Udvaros Dorottya.

Kedvenc együttes vagy előadó: Queen, Whitney Houston.

Kedvenc elfoglaltsága: Családtagokkal, barátokkal beszélgetni, nevetgélteni és közben finom teákat kóstolgatni.

Kedvenc történelmi alakja: Erzsébet királyné (Sissi).

Somogyi Viktória 11.E

Névjegy 2.

Bagi Emese tanárn

Miért választotta hivatásának a tanítást?

Hosszú történet, végeredményben a tanítás talált meg engem. Mesteremnek tekintem Molnár Erika tanárnőt, aki férjével éveken át foglalkozott velem angol nyelvórákon, míg a Gárdonyi padjait koptattam. Igaz, édesanyám is tanár volt, már az anyaméhben énekzene órákra jártam, és hallgattam, hogyan is kell egy órát „levezényelni”.

Mikor jött, és miért a Gárdonyiba?

1999-ben tanárként kapcsolódtam be a munkába, azt megelőzően diákként is ide jártam (1987-ben érettségiztem). Valójában egy családi hagyomány folytatója és átadója vagyok e tekintetben. Anyai nagyapám is a Ciszterekhez járt, később édesanyám is itt tanult, most pedig 10. osztályos lányomon a sor, hogy jóhírünket öregbítse.

Mi okból hozta létre a Tudás kulcsát?

Nagyon egyszerű az oka: az a szándék vezetett, hogy a végzős diákok saját tapasztalataik elbeszélésével adjanak át egy kézzelfogható tárgyat a mindenkori bejövő évfolyam tanulójának. „A tudás hatalom” – hirdeti a kulcs, rajta a ciszterek jelvényével. Remélem, ez a valós élmény maradandó és hiteles emlékeket idézhet a diákok számára.

Mi célt szolgál a „Gyökér és lomb” rendezvény létrejötte?

A rendezvény célja kettős: hagyományörző és hídverő szerepet szántunk

neki. Összekötő kapocsként szolgálhat a múlt diákjai és a jelen nemzedék között. Hiszem, hogy a személyes találkozások és kapcsolattartás mindennél erősebb kötelékek építője lehet, ezáltal a folytonosságot szolgálhatja az értékek átadásában. A személyes kötődések hozzájárulhatnak ahhoz is, hogy a jövőben is ezt az iskolát válassza oktatási intézményül sok-sok diák.

Van most ötlete, amit szeretne kivitelezni? (Ha igen, kérem, meséljen róla a diákoknak!)

Szívesen lennék további álmok álmodója eztán is. A 2011-ben megtartott „Gyökér és lomb” sok diákot, tanárt és szakteknitelyt megmozdított. Elábrándoztam arról, milyen jó lenne, ha a többi ciszterci gimnáziumot is bevonhatnánk ebbe a rendezvénybe, sőt dédelgettem azt az elképzelést is, hogy a dallasi cisztercieket is meghívhatnánk, a későbbiekben pedig egy cserediák, cseretanár, illetve esetleg egy lelki vezetői kapcsolattartás kialakításával átlépnénk a szűken értelmezett határokat.

Általános adatok

név: Bagi Emese,
születési hely: Eger,
születési idő: 1968. november 21.
Kedvencek:
étel: szeretem az egyszerű, harmonikus ízeket, pl: kenyér és olívaolaj,
ital: minden, ami természetes eredetű,
szín: a puha, jó takaró,
város: Eger - London,
zene: hangulattól függ,
évszak: a természet nagy tanítómester,
napszak: hajnal, kiváló alkotóidő,
ruházat: természetes anyagok bőven mérve,
sport: bizony kellene!
elfoglaltság: gondolkodom az élet dolgain.
Mit gondol...
fiatalkor: rügyfakadás,
házasság: virágníylás,
gyereknevelés: gyümölcserlelés,
öregedés: szüretelés, betakarítás.

Horváth Nikolett 10.D

Névjegy 3.

Békési Zoltán tanár úr

Hogyan döntötte el, hogy a matematika tanításának szenteli életét?

Már általános iskolás koromban is szerettem számolni, kedvenc tantárgyam a matematika volt. Ez a középiskolában sem változott meg. A fizikát akkoriban azért szerettem, mert főként számításos feladatok voltak a tanórákon, és az nekem jól ment. Örömmel töltött el, ha meg tudtam oldani a feladatot, és kijött a jó eredményt.

A továbbtanulásnál így nem volt kérdés, hogy mivel tanulok tovább. Akkor még nem volt nagy rálátásom arra, hogy majd mit válasszak hivatásul, és mivel három tanárom is a pedagógusi pálya felé ambicionált, így amellet döntöttem, és az ELTE matematika-fizika tanári szakán tanultam tovább.

Hogyan lett a Gárdonyinak a tanára?

Az egyetem elvégzése után – sőt már végzős koromban – rögtön a Gárdonyiba kerültem. Az 1997/98. tanévben még csak fizika óraadóként dolgoztam itt hetenként három napot. A következő tanévtől már teljes állásban itt tanítottam.

Milyennek látja a Gárdonyit más iskolákkal összehasonlítva?

Mivel csak a Gárdonyiban tanítottam, így nincs összehasonlítási alapom, hogy tudjam, milyen lett volna, ha másik iskolába kerülök. Minden bizonnyal sokat számított, hogy ismertem a kollégák jelentős részét, magát az épü-

letet, és hogy diákként én is eltöltöttem itt négy évet.

Nemrég olvashattunk egy cikket Önről és családjáról a Heves Megyei Hírlapban. Mondana erről néhány mondatot?

A párom is tanár, a Szilágyiban tanít. Ő ott a médiafelelős, rendszeresen ír cikkeket, többek között a Hírlap számára is az iskolájáról. Így került kapcsolatba egy újságíróval, akinek egy e-mailjében elárulta, hogy három gyermeket nevelünk, s ezért küldi kicsit megkésve a beszámolót egy szilágyis rendezvényről. Az újságíró további kérdéseire a későbbiekben az is kiderült rólunk, hogy középiskolás korunkban osztálytársak voltunk, ráadásul a legjobb barátok is, s hogy én már 14 éves koromban megmondtam neki, hogy őt fogom feleségül venni. Érdekesnek találta a dolgot, ezért kért meg minket, hogy mondjuk el neki a történetünket.

(A cikk elolvasható az interneten is, HEOL.hu: Tündermese: még gyerekként kérte meg szerelme kezét 2012. január 15.)

5. És a kedvencek:

étel: harcsapaprikás juhtúrós sztrapacs-kával,
 ital: saját készítésű bodzaszőrp,
 film: Ház a tónál,
 színész/színésznő: Eperjes Károly,
 hely: otthon és a Bükk,
 könyv: Biblia,
 sport: futás, túrázás,
 márka: Nem vagyok márkafüggő.

(Kludia)

Legyél Te is szerkesztő!

Ha van Téged érdeklő téma, vagy van kész anyag, amivel színesíteni szeretnéd az iskolaújságot, keresd meg a szerkesztőt vagy Kovács Ottóné tanárnőt! Szívesen közlünk minden írást, amely az iskolánk szellemiségétől nem idegen.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Varga B. János* igazgató úr.

Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő.

Villámpostacím: *deleo@citromail.hu*
 Diákszerkesztő: *Somogyi Viktória 11.E* osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.